

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Vasile Cojocari împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova,
intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova
(repararea prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de
urmărire penală, procuraturii și ale instanțelor judecătorești)

împotriva deciziei din 30 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru,

(Dosarul nr. 2ra-440/25
NR. PIGD 2-22094351-01-2ra-09092025)

Recursurile vădit neîntemeiate, conform art. 433 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă,
simplul dezacord al recurenților cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. I. Potînga)
Curtea de Apel Centru (jud. A. Panov, D. Corlăteanu, L. Bagrin)

6 februarie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților, recursurile declarate Ministerul Justiției, Procuratura Generală și avocatul Vasile Țurcan, în interesele lui Vasile Cojocari,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte,*

Oxana Parfeni,

Gheorghe Stratulat, *judecători,*

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 30 iunie 2022, avocatul Vasile Țurcan, în interesele lui Vasile Cojocari, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Procuratura Generală a Republicii Moldova, cu privire la compensarea prejudiciului moral în mărime de 800 000 lei, încasarea prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești în mărime de 173 880,65 lei cu titlu de despăgubire a prejudiciului material alcătuite din cheltuieli pentru asistență juridică (onorarii avocațiale) suportate în dosarul penal în mărime totală de 30 000 lei, câștig mediu lunar ratat calculat cu aplicarea coeficientului inflației cauzat în procesul penal ilicit prin afectarea dreptului și posibilității de a munci în mărime totală de 143 880,65 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată sub forma de asistență juridică în procesul dat în mărime de 10 000 lei.

2. Reclamantul a susținut că, a fost tras ilegal la răspundere penală pentru contrabandă în proporții deosebit de mari, deși nu a comis fapta imputată. Cojocari Vasile, fost angajat al MAI și veteran al războiului din 1992, a activat ulterior ca șofer la „Camarad Grup 1992” SRL, unde nu avea atribuții privind importul sau vămuirea mărfurilor. Activitatea sa, se manifesta prin faptul că în calitate de șofer, cu mijloacele de transport ale întreprinderii, se deplasa la Piața numită Kilometrul 7 din orașul Odessa, de unde prelua mărfuri de uz casnic de la anumite persoane și le transporta în Republica Moldova, destinația finală fiind mun. Chișinău. Doar că la postul vamal de frontieră, mărfurile erau preluate sub supraveghere și administrare de către Cucu Valeriu, care la un post vamal intern din mun. Chișinău le prezenta pentru vămuire unui broker vamal. Acesta le verifica, întocmea actele de rigoare, și le prezenta organului vamal, ele fiind verificate și vămuire transparent și legal, cu achitarea taxelor vamale în mărimea stabilită de organul vamal. Susține că în perioada menționată întreprinderea a efectuat în total 56 de importuri de mărfuri din or. Odessa. Punctează că Serviciul Vamal prin organele sale niciodată nu au avut obiecții față de întreprindere și față de persoanele care o reprezentau, cu atât mai mult față de Cojocari Vasile, care pe teritoriul Republicii

Moldova îndeplinea doar funcția de șofer al întreprinderii. În perioada 2017–2020, reclamantul a avut statut succesiv de bănuț, învinuit, inculpat și condamnat, fiind arestat preventiv timp de 12 luni și ulterior anunțat în căutare. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iulie 2020, devenită irevocabilă la 9 octombrie 2020, acesta a fost achitat pe motivul lipsei componentei infracțiunii. Se invocă grave încălcări ale drepturilor fundamentale, inclusiv reținerea și arestarea în condiții traumatizante pentru reclamant și familia sa, cu consecințe serioase asupra stării de sănătate a fiicei minore. În concluzie, se solicită obligarea statului la repararea integrală a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale instanței de fond.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

3. Prin [hotărârea din 26 martie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediu Centru](#), a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată și s-a încasat din bugetul de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Vasile Cojocari, suma de 400 000 lei, cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. S-a încasat din bugetul de stat al Republicii Moldova, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Cojocari Vasile suma de 158 259,84 lei, cu titlu de despăgubire a prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești alcătuite din salariul, de care a fost privat pe perioada de la data de 28.03.2017 până la data de 09.09.2020 în sumă de 128 259,84 lei și cheltuieli pentru asistență juridică (onorarii avocațiale) suportate în dosarul penal în mărime totală de 30 000 lei. S-a încasat din bugetul de Stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Cojocari Vasile suma de 9 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată proporțional părții admise din acțiune alcătuite din costuri pentru asistență juridică (onorariu avocațial). În rest, acțiunea s-a respins, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

4. La 29 martie 2024, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii din 26 martie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

5. La 8 aprilie 2024, Procuratura Generală a declarat apel împotriva hotărârii din 26 martie 2024 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

6. La 11 aprilie 2024, avocatul Vasile Țurcan, în interesele lui Vasile Cojocari, a declarat apel împotriva hotărârii din 26 martie 2024 a Judecătorei Chișinău,

sediul Centru, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

7. Prin [decizia din 30 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru](#), s-a respins apelul declarat de avocatul Vasile Țurcan, în interesele Cojocari Vasile. S-au admis apelurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și Procuratura Generală a Republicii Moldova. S-a modificat hotărârea din 26 martie 2024 a Judecătoriei Chișinău, sediu Centru, în partea cuantumului prejudiciului moral, după cum urmează: se micșorează mărimea cuantumului prejudiciului moral de la 400 000 lei la 200 000 lei și se încasează din bugetul de Stat al Republicii Moldova prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Cojocari Vasile cu titlu de despăgubire a prejudiciului moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. În rest, hotărârea se menține.

8. Instanța de apel a analizat legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, în raport cu criticile din cererile de apel și cu probele administrate și a reținut că, instanța de fond just a conchis că în privința lui Vasile Cojocari a fost pornită ilegal o cauză penală în baza art. 248 alin. (5) lit. b), d) din Codul penal, ulterior fiind achitat pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii. Prin urmare, rezultă că reclamantul Vasile Cojocari a fost atras ilegal la răspundere penală, fapte confirmate prin hotărârile judecătorești devenite irevocabile, având puterea unui lucru judecat. Totodată, prima instanță întemeiat a punctat că achitarea reclamantului a fost efectuată în temeiul prevederilor art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, adică când fapta nu întrunește elementele infracțiunii, circumstanță ce atestă că Cojocari Vasile deține calitatea de subiect, în sensul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998, acesta fiind un act de reabilitare deplină în privința persoanei care a fost condamnată ilegal.

9. Curtea de apel a apreciat ca fiind legală și corectă soluția instanței de fond privind existența temeiurilor de încasare a sumei de 158 259,84 lei, cu titlu de despăgubire a prejudiciului material cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești alcătuite din salariul, de care a fost privat pe perioada de la data de 28.03.2017 până la data de 09.09.2020 în sumă de 128 259,84 lei și cheltuieli pentru asistență juridică (onorarii avocațiale) suportate în dosarul penal în mărime totală de 30 000 lei. La fel, instanța de apel a atestat temeinicia concluziei instanței de fond și în partea pretenției privind compensarea cheltuielilor judiciare în prezenta speță.

10. Referitor la pretenția de compensare a prejudiciului moral cauzat lui Vasile Cojocari, instanța de apel a ajuns la concluzia că suma de 400 000 de lei, încasată de către prima instanță este una disproporționată în situația juridică analizată.

11. Curtea de apel a calificat drept pertinente argumentele apelanților Ministerul Justiției și Procuratura Generală a Republicii Moldova, precum că instanța de judecată la determinarea mărimii compensației pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în considerație atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferințelor psihice sau fizice părții vătămate, cât și datele obiective care certifică acest fapt. Reținând împrejurările de fapt și de drept elucidate supra, că, reclamantul/apelant Cojocari Vasile a fost tras la răspundere penală, ținând cont de gravitatea infracțiunii de a cărei săvârșire a fost învinuită, și anume, de infracțiune gravă, de durata urmăririi penale și examinarea cauzei penale, de suferințele morale cauzate reclamantului ce constă generic în atingerea valorilor ce definesc personalitatea umană și creditul moral, de măsura în care compensația bănească poate atenua suferințele fizice și psihice cauzate, de principiile compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale, starea de stres și frustrare cauzate lui Cojocari Vasile, instanța de apel a conchis că suma de 200 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală și ale procuraturii, constituie un quantum ce ar compensa suferințele avute și poate fi interpretată drept o satisfacție echitabilă reclamantului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

12. La 8 iulie 2025, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 30 aprilie 2025, solicitând casarea acesteia, precum și a hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Centru, din 26 martie 2024, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

13. În argumentarea recursului, a indicat drept temei prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

14. Invocă faptul că atât instanța de fond, cât și instanța de apel au apreciat eronat probele administrate în cauză prin prisma normelor de drept material ce reglementează repararea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești. Menționează că, pentru aplicabilitatea prevederilor Legii nr. 1545/1998, este necesară întrunirea cumulativă a circumstanțelor prevăzute de art. 3 și art. 6 ale acesteia, norme legale care sunt indisolubil legate între ele. Or, deși intimatul invocă pretinsa ilegalitate a acțiunilor organelor de urmărire penală, se insistă asupra lipsei probării existenței unor constatări efectuate în ordinea art. 218 sau art. 313 din Codul de procedură

penală, mecanisme procedurale care ar fi permis exercitarea controlului asupra legalității acțiunilor întreprinse și, eventual, constatarea unei încălcări a drepturilor omului. Totodată, susține că acțiunile procurorului de recunoaștere a unei persoane în calitate de bănuit sau învinuit nu pot fi calificate drept acțiuni de tragere ilegală la răspundere penală, în sensul art. 3 din Legea nr. 1545/1998.

15. La 8 iulie 2025, Procuratura Generală a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 30 aprilie 2025, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie micșorat prejudiciul moral încasat, în limitele rezonabile.

16. Procuratura Generală apreciază concluziile instanței de fond și ale instanței de apel ca fiind neîntemeiate și pasibile de modificare, în special în ceea ce privește determinarea întinderii și calcularea prejudiciului moral ce urmează a fi achitat reclamantului. Susține că Vasile Cojocari, pe parcursul urmăririi penale, nu a formulat plângeri privind pretinse acțiuni ilegale ale organului de urmărire penală sau ale procuraturii, manifestate prin presiuni psihologice ori fizice în scopul obținerii declarațiilor. De asemenea, arată că nu există nicio încheiere a judecătorului de instrucție sau a organului ierarhic superior prin care acțiunile organului de urmărire penală să fi fost declarate ilegale. Consideră că rămânerea definitivă a sentinței de achitare constituie, prin ea însăși, un act de satisfacție echitabilă. Totodată, apreciază că instanțele de judecată, prin concluziile lor, au examinat în mod unilateral probele prezentate de intimat, fără a lua în considerare probele intervenientului accesoriu și ale pârâtului, încălcând astfel principiul contradictorialității și al egalității părților în drepturile procedurale.

17. La 26 septembrie 2025, avocatul Vasile Țurcan, în interesele lui Vasile Cojocari, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Centru din 30 aprilie 2025, solicitând casarea hotărârii Judecătoriai Chișinău, sediul Centru, din 26 martie 2024, precum și a deciziei Curții de Apel Centru din 30 aprilie 2025, în partea ce vizează cuantumul prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie încasat din bugetul de stat prejudiciul moral în sumă de 800 000 lei.

18. În argumentarea recursului, a indicat drept temei prevederile art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că decizia instanței de apel se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

19. Recurentul, în cererea de recurs, a reiterat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel, susținând că acțiunile organului de urmărire penală, precum și cele ale instanțelor de judecată, i-au cauzat prejudicii morale atât lui, cât și familiei sale. În acest context, consideră că suma de 800 000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral este întemeiată, rezonabilă și legală, întrucât, în speță, nicio sumă acordată cu acest titlu nu poate șterge din memorie

umilințele și suferințele suportate pe parcursul procesului penal. Totodată, apreciază că suma de 800 000 lei nu este exagerată și poate satisface doar parțial prejudiciul suferit, fiind relativ proporțională cu suferințele fizice și morale îndurate de el și de familia sa. De asemenea, susține că instanța de apel nu s-a expus, în mod efectiv, asupra probelor prezentate de acesta. Recurentul a făcut trimitere la cauza Domnica Manole c. Republica Moldova și Ana Cheptene, menționând că sumele acordate cu titlu de prejudiciu moral în aceste cauze sunt considerabil mai mari decât cele acordate în prezenta speță.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

20. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

21. Art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel”.

22. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

23. Art. 433 alin. (1)-(2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat;

e) problema juridică invocată în recurs nu este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea jurisprudenței;

f) recursul este vădit neîntemeiat.

(2) Recursul declarat în temeiul art. 432 alin. (1) lit. e) nu poate fi declarat inadmisibil în temeiul alin. (1) lit. e) din prezentul articol.”

24. Art. 440 alin. (1) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Cu referire la termenul de depunere a recursurilor, instanța de recurs reține că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 30 aprilie 2025 (Vol. II, f.d. 178).

26. Din materialele cauzei rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la data de 30 iulie 2025 (vol. II, f.d. 197). Prin urmare, recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Procuratura Generală la data de 8 iulie 2025, precum și de avocatul Vasile Țurcan, în interesele lui Vasile Cojocari, la data de 26 septembrie 2025, se consideră a fi depuse în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

27. Completul de judecată, analizând recursurile Ministerului Justiției, Procuraturii Generale și avocatului Vasile Țurcan, în interesele lui Vasile Cojocari împotriva deciziei instanței de apel, reține că obiectul litigiului îl constituie determinarea cuantumului despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat de acțiunile autorităților statului, conform Legii nr. 1545/1998. Instanța urmează să verifice caracterul proporțional al compensației, prin raportare la criteriile legale și la principiul echității.

28. În aprecierea recursurilor declarate, Completul de judecată le califică ca fiind vădit neîntemeiate în sensul art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă. Recurenții au invocat drept temei art. 432 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură civilă, susținând că instanța de apel ar fi apreciat în mod vădit nerezonabil probele administrate. Totuși, recurenții nu indică în mod concret care probe ar fi fost denaturate, ignorate sau analizate eronat.

29. Examinarea recursurilor declarate evidențiază că niciunul dintre acestea nu formulează critici de drept apte să justifice intervenția instanței de recurs, în limitele controlului de legalitate prevăzut de Codul de procedură civilă. Argumentele invocate se rezumă, în esență, la contestarea aprecierii situației de fapt și a cuantumului despăgubirilor stabilite de instanțele inferioare, aspecte care au fost deja examinate și motivate de instanța de apel.

30. În particular, Ministerul Justiției își exprimă dezacordul față de soluția privind acordarea prejudiciului moral, însă nu indică nicio eroare de drept în

interpretarea sau aplicarea dispozițiilor Legii nr. 1545/1998 și nu demonstrează încălcarea vreunui criteriu legal relevant pentru stabilirea despăgubirii. Procuratura Generală apreciază hotărârile instanțelor de fond și de apel ca fiind neîntemeiate și solicită diminuarea sumei acordate cu titlu de prejudiciu moral până la așa-numite „limite rezonabile”, fără a preciza care ar fi aceste limite, care sunt criteriile legale pretins nesocotite sau în ce constă pretinsa eroare de drept comisă de instanțe. În mod similar, avocatul Vasile Țurcan, în interesele lui Vasile Cojocari, susține că suma acordată este insuficientă, însă nu demonstrează caracterul nelegal, arbitrar ori vădit disproportionat al raționamentului instanței de apel și nu invocă încălcarea unor norme de drept material sau procesual. Simpla nemulțumire față de cuantumul despăgubirii stabilite nu echivalează cu o critică de legalitate și nu poate constitui temei pentru admiterea recursului. Prin urmare, recursurile examinate tind la reanalizarea fondului cauzei și la substituirea propriei aprecieri asupra faptelor și probelor celei realizate de instanțele inferioare, ceea ce excedează competenței instanței de recurs.

31. Instanța de apel a motivat decizia detaliat, apreciind durata procedurilor penale, impactul psiho-social asupra reclamantului și cuantumul despăgubirii în conformitate cu criteriul echității și jurisprudența CEDO.

32. La capitolul dat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este și criteriul echității, care exprimă că, compensația bănească trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

33. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și în lumina jurisprudenței constante a Curții Europene, dar și a Curții Supreme de Justiție acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel, încât acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

34. Curtea reține că evaluarea cuantumului despăgubirii pentru prejudiciu moral stabilit în prezenta cauză este confirmat și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care în cauza [O.P. vs. Republica Moldova](#), pronunțată în circumstanțe comparabile, a acordat o compensație de valoare similară. Acest fapt consolidează raționamentului judiciar referitor la caracterul echitabil al compensației acordate.

35. La fel, cuantumul de 200 000 lei stabilit cu titlu de prejudiciu moral este în concordanță cu practica Curții Supreme de Justiție în cauze similare, în care despăgubirile au fost acordate în temeiul Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 (deciziile nr. [2ra-1740/23](#); [2ra-196/25](#); [2ra-439/25](#)), reflectând atât echitatea, cât și

jurisprudența internă și europeană privind protecția drepturilor persoanelor afectate de proceduri îndelungate.

36. În speță, recurenții nu a demonstrat în ce măsură hotărârea s-ar baza pe o hotărâre sau decizie arbitrară ori în ce măsură s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor. La fel, deși recurenții au făcut trimitere la o jurisprudență a Curții Supreme de Justiție pe care ar încălca-o actele de dispoziție ale instanței de apel, completul de judecată reține că exemplele de jurisprudență din cererile de recurs nu sunt nici identice și nici similare cu prezenta cauză.

37. Recurenții nu combat aceste raționamente prin argumente juridice concrete, formulând doar nemulțumiri generale și subiective față de soluția pronunțată. În absența unor critici pertinente, care să încadreze recursurile în limitele stricte ale art. 432 Cod de procedură civilă, acestea trebuie considerate vădit neîntemeiate.

38. În aceste circumstanțe, Completul de judecată constată că niciuna dintre cererile de recurs nu întrunesc condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și se resping ca fiind vădit neîntemeiate.

39. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2), din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiție al Republicii Moldova, Procuratura Generală a Republicii Moldova și de avocatul Vasile Țurcan, în interesele lui Vasile Cojocari împotriva deciziei din 30 aprilie 2025 a Curții de Apel Centru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Gheorghe Stratulat